

ВИКОРИСТАННЯ МИТНОГО ТАРИФУ ДЛЯ РЕГУЛЮВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО РИНКУ

Юрченко М.А., Носуля Є.В., гр. ТТМЗ-19

Наукові керівники: д-р техн. наук, проф. **Захаренко В.О.**,
канд. техн. наук, доц. **Сорокіна С.В.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

На сьогодні, існуюча кількість нормативно-правових актів, що регулюють митну справу, не свідчить на користь якості регулювання правовідносин, що виникають в цій сфері. Недосконалість системи митного законодавства особливо актуально відчувається при начисленні мита на товари, код яких було визначено невірно, що є наслідком недбалості чи навмисного зменшення суми сплати.

Серед інструментів, які використовуються державою при регулюванні зовнішньоекономічних відносин, одним із найпоширеніших є застосування митного тарифу. Митний тариф є головним економічним регулятором зовнішньої торгівлі та представляє собою систематизований перелік мита, яким обкладаються товари при імпорті чи експорті з певної країни.

Митно-тарифні заходи є найстарішими й основними методами регулювання державою внутрішнього товарного ринку при його взаємодії зі світовим. За формою вони мають адміністративний характер, а за економічним змістом і характером дії належать до ринкових регуляторів зовнішньоторговельного обігу. Головними цілями застосування заходів митно-тарифного регулювання є виконання протекціоністської функції.

Митний тариф, як правило, вводиться для обмеження імпорту з метою захисту вітчизняних виробників від іноземної конкуренції. У цьому випадку, актуальне завдання митного тарифу полягає у захисті національного виробника від демпінгового товару, який завозиться з інших країн для захоплення внутрішнього ринку.

Але інколи виникає необхідність в обмеженні експорту. Існує декілька причин застосування експортного мита з метою захисту національного ринку. Введення митного тарифу на експорт вважають доцільним у тому разі, коли ціна на певний товар перебуває під адміністративним контролем держави і утримується на рівні нижче світової шляхом виплати субсидій виробникам. У даному разі обмеження експорту розглядається державою як необхідний захід для підтримання достатньої пропозиції на внутрішньому ринку і запобігання надлишковому експорту товарів, які субсидуються.